

denne Lejlighed nedbrændte 3 Længer. Det første, jeg da vil anke over, er, at der af Statens Brandforsikringsfond er blevet udbetalt en Sum af 47 535 Kr., men det blev meddelt, at den Sum blev udbetalt trods det, at selve Forsikringssummen var meget betydelig større, men at de nedbrændte Bygninger var i en meget brøstfældig Tilstand. Nu er Forholdet altid dette ved faste Bygninger, at de vurderes til en Forsikring; og sker der en Ildsvaade, faar man betalt i Erstatning det, der har været assureret for, med Fradrag af det, der staaar tilbage, Rudera eller Rudera — jeg ved ikke, hvorledes det udtales —, som det kaldes i Assurance-sproget. Nu kan man sige, at det er mindre væsentligt, om det er Statens Brandforsikringsfond eller Statens almindelige Midler, der udbetaler et Tilskud dertil, da den udbetalte Brandforsikringssum ikke var tilstrækkelig; men da Statens Brandforsikringsfond har reassureret i udenlandske Selskaber, bliver Nedskæringen her faktisk direkte til Skade for Statskassen.

Det er den ene Ting, jeg vil anke over. Det andet er dette, at da der fra Socialministeriets Side blev givet Indberetning til Finansministeriet om Sagen, skete det paa en saadan Maade, at man derudfra maatte kunne forstaa, at hvis man til Opførelse af de nedbrændte Bygninger derovre og til det, der ønskedes udover selve Forsikringssummen — de nævnte 47 500 Kr. godt og vel —, fik 50 000 Kr. til, kunde Sagen klares; og det kunde jo for saa vidt ogsaa lyde ret tilforladeligt, at det skulde kunne gaa paa den Maade. Nu viser det sig imidlertid, at der mangler Opførelse af Hovedfløjen, Østfløjen; og der er derefter stillet Anmodning om en Sum, der i alt var 269 500 Kr., deri inkluderet Brandforsikringssummen.

Nu kunde man jo sige, at det var mindre væsentligt, om det kom frem noget før eller senere; men jeg vil dog hævde, at ved Byggesager bør man fra første Færd have Rede paa, hvad det er, der forlanges; det er forkert at forlange Summer, for hvilke der skal udføres Arbejde, naar det bagefter viser sig nødvendigt at ofre større Summer, end man oprindelig havde tænkt. Det er altsaa den anden Anke, jeg har, at vi ikke straks fra første Færd har faaet nøjagtig Besked. Jeg tror, at de Kellerske Anstalter erkender, at Fejlen ligger der; men nu har vi jo kun Ministeriet at holde os til, og jeg kan ikke se andet end, at der ogsaa fra Socialministeriets Side er begaaet en Fejl.

Der er nu paa Basis af Finansministerens Intervention sket det, at han bestemt har modsat sig det store fordrede Beløb og forlangt det nedsat med 51 000 Kr. Det vil vi fra vor, og jeg antager hele Rigsdagens, Side hilse med Glæde. Men desværre er denne Nedsættelse baseret paa Indskrænkninger i Byggesagen; det er ikke saaledes, at der er kommet store Besparelser ved Pristallet og paa anden Maade, men man vil undlade at bygge en Del Ting, man ellers skulde have haft. Men vi kan dog tiltræde, at Finansministeren har fordret dette Beløb nedskrevet, idet de Kellerske Anstalter har akkviesceret ved det, der nu er foreslaaet; det vil saa komme frem senere, at der endnu yderligere skulde ydes et Beløb op til 133 000, hvoraf de 11 000 har været til Leje af Døckerske Telte og 121 000—122 000 Restbyggesummen for det, der maa opføres. For det skal der saa opføres en Østfløj med Centralvarme og bedre Plads til Alumnerne. Jeg vil indrømme, at der for denne betydelige Sum bliver Plads til 40 i Stedet for tidligere 30; men jeg vil hævde, at naar der er anvendt en Byggesum af ca. 5 000 Kr. pr. Alumne udover Brandforsikringssummen for at skaffe Plads til 40 kvindelige Alumner under den Form, de skal arbejde under der, maa jeg betragte det som en meget stor Sum. Jeg vil ikke i Finansudvalget kunne gaa imod Forslaget; men jeg har villet paatale, at man ikke fra første Færd har været paa det rene med, hvor omfattende Sagen var, altsaa ikke har kunnet tage Stilling til den i rette Tid og derved muligen eller vel sandsynligvis kunde have sparet Statskassen for en Del Penge.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard gjorde nogle Bemærkninger om Østersfiskeri og beklagede, at dette Østersfiskeri, som i mange Aar har givet Staten betydelige Indtægter, er blevet saa daarligt i de senere Aar, at der nu bliver Underskud, navnlig i et enkelt Aar havde det givet saa betydeligt Underskud, at det løb op til 300 000 Kr., tror jeg, det ærede Medlem sagde. Naar Underskuddet i 1924—25 er blevet saa stort, som det er blevet, er det imidlertid, fordi man i Vinteren 1923—24 foretog en kunstig Udplantning af Østersyngel til et betydeligt Beløb, saa vidt jeg husker 150 000 Kr., i Forventning om, at disse Penge kunde tages af Overskuddet. Det viste sig hurtigt, at der intet Overskud blev, derfor kom jeg til at staa overfor det Tilfælde i 1924, det første Aar efter, at jeg var tiltraadt som Minister, at faa præsenteret en Reg-